

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ "CRIS DE LIBERTÉ "

París, 14 de març de 2008

Senyora secretària general, senyor director general, estimat Daniel Giralt-Miracle, *monsieurs et dames, en tant que président du Parlement de la Catalogne j'ai l'honneur de clôturer cet acte d'inauguration de l'exposition " Cris de liberté ", qui présente une sélection d'affiches de la Seconde République et de la Guerre Civile de la Collection Fornas du Parlement de la Catalogne, une exposition d'un grand intérêt pour sa valeur artistique et culturelle, mais également pour sa signification historique et politique.*

D'une part, ces affiches sont nées comme propagande politique, mais les affichistes qui les ont conçues ont converti chaque appel politique en une expression artistique brillante. D'autre part, elles sont le témoignage historique de quelques années et faits significatifs de l'histoire, non seulement de la Catalogne et de l'état espagnol, mais également de l'histoire d'une Europe alors agitée aux portes de ce qui sera la Seconde Guerre Mondiale.

(Traducció)

Senyores i senyors, com a president del Parlament de Catalunya tinc l'honor de cloure aquest acte d'inauguració de l'exposició "Crits de Llibertat", que presenta una selecció de cartells de la Segona República i la Guerra Civil de la Col·lecció Fornas del Parlament de Catalunya, una exposició d'un gran interès tant pel seu valor artístic i cultural com pel seu significat històric i polític.

D'una banda, aquests cartells van néixer com a propaganda política, però els cartellistes que els van concebre van convertir cada reclam polític en una expressió artística brillant. D'una altra banda, són el testimoni històric d'uns anys i d'uns fets significatius de la història, no solament de Catalunya i de l'Estat espanyol, sinó també de la història d'una Europa aleshores convulsa a les portes del que havia de ser la Segona Guerra Mundial.

Aquesta exposició potser no és un relat d'aquella història, però sí que en representa petits fragments importants.

Cal recordar que el canvi de monarquia a república no fou només de règim polític, sinó també, i sobretot, de valors: llibertat, igualtat i fraternitat –*liberté, légalité et fraternité*–, els valors del republicanisme, intentaven obrir-se pas en un Estat ancorat en el passat.

Cal recordar que fou una època de grans avenços socials, de veritables revolucions en el camp de l'educació o en el paper de la dona, per posar només dos exemples.

Cal recordar que aquells foren uns anys de construcció d'un país, de construcció d'una nova societat, primer, i uns anys de lluita i resistència després, la construcció i la resistència d'un somni finalment trencat però que d'una manera o una altra no ha deixat de formar part del que ara som.

Aquells ideals republicans, igual que la nostra llengua, igual que la voluntat de ser de la nació catalana, no van morir. Simplement van haver d'exiliar-se o sobreviure en la clandestinitat, i avui són entre nosaltres formant part del que ara és Catalunya.

Però és que, a més, el fet que aquests cartells fossin conservats i puguin ser avui aquí també és en si mateix un fet de significació històrica i cultural. Josep Fornas, que dóna nom a la col·lecció d'obres exposades, va assumir els riscos d'aplegar durant els anys de la dictadura aquests cartells, aquest tresor cultural, de manera clandestina. En restablir-se la democràcia i el nostre Parlament fou escollit diputat, i posteriorment, amb immensa generositat, va donar la seva gran col·lecció a la nostra cambra.

És necessari recordar que són persones com ell, com les moltes que el van ajudar, les que arreu del món, al llarg dels temps, mantenen viva la memòria dels pobles, la memòria de la humanitat.

Els ciutadans i els visitants d'aquesta meravellosa ciutat tenen l'oportunitat de pensar en totes aquestes coses mentre contempen els magnífics cartells que la Maison acull en aquesta exposició.

Un cop més, la Maison és una porta que comunica Catalunya i París, Catalunya i França, una porta que aviat canviarà d'ubicació però que continuarà ben oberta.

La Catalogne a compris depuis longtemps déjà qu'elle a besoin de se projeter dans le monde, qu'elle a besoin d'entretenir des liens forts au-delà des frontières de l'état, qu'elle a besoin de participer au monde global avec sa propre identité. Et une exposition intitulée " Cris de liberté " est sans aucun doute un bel exemple d'identité. Lluís Companys, président de la Generalitat républicaine, arrêté par les nazis et fusillé par le franquisme, avait déjà écrit que " la Catalogne et la liberté sont la même chose " .

L'histoire de la Catalogne est celle d'une lutte pour l'existence, une lutte pour la liberté. Les affiches exposées ici sont par conséquent des cris de liberté, les cris de la Catalogne. Et c'est un honneur pour moi, en tant que président du Parlement, d'avoir pu faire en sorte que ces cris de liberté parviennent jusqu'à Paris.

Merci beaucoup.

(Traducció.)

Catalunya ha comprès des de fa ja molt de temps que necessita projectar-se al món, que necessita mantenir lligams forts més enllà de les fronteres de l'Estat, que necessita participar en el món global amb la seva pròpia identitat. I una exposició titulada "Crits de Llibertat" és sense cap mena de dubte un bonic exemple d'identitat. Lluís Companys, president de la Generalitat republicana, detingut pels nazis i afusellat pel franquisme, ja va escriure que "Catalunya i la llibertat són la mateixa cosa".

La història de Catalunya és la d'una lluita per l'existència, una lluita per la llibertat. Els cartells exposats aquí són per consegüent crits de llibertat, els crits de Catalunya. I és un honor per a mi, com a president del Parlament, haver pogut procurar que aquests crits de llibertat arribin fins a París.

Moltes gràcies.